

Arrest

nr. 313 894 van 3 oktober 2024
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. LOKOTO AKENDA
Auguste Reyerslaan 106
1030 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 10 april 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 4 maart 2024 tot weigering van de aanvraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33*bis*).

Gezien titel I*bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juni 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat E. LOKOTO AKENDA verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die *loco* advocaat M. DUBOIS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 15 september 2019 komt de verzoekende partij het Rijk binnen met een studentenvisum voor studies aan de ULB vanaf het academiejaar 2019-2020. De studies betreffen een master van 120 studiepunten.

1.2. Op 3 november 2023 dient de verzoekende partij een aanvraag in tot hernieuwing van haar verblijfsmachtiging als student.

1.3. Op 20 november 2023 verzoekt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie de verzoekende partij om bepaalde documenten over te maken.

1.4. Op 4 maart 2024 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van de aanvraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Wettelijke basis :

Art. 61/1/4, § 2 van de wet van 15.12.1980: De Minister of zijn gemachtigde kan een einde stellen aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2, weigeren in de volgende gevallen:

6° de student verlengt zijn studies op overdreven wijze

Hierbij wordt meer bepaald verwezen naar artikel 104, § 1 van het KB van 08.10.1981:

De Minister of zijn gemachtigde kan op grond van artikel 61/1/4, § 2, eerste lid, 6° van de wet een einde stellen aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2 van de wet, weigeren indien de student, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt, met name wanneer

9° hem een machtiging tot verblijf werd toegekend om een masteropleiding of een voortgezette masteropleiding ("master na master") van 60, 120 of 180 studiepunten te volgen, en hij deze niet met vrucht beëindigde na respectievelijk twee, drie of vier jaar van zijn studie;

Overwegende dat betrokkene op 15/09/2019 België binnenkwam in het bezit van een geldig paspoort en D-visum BNL 2 B3 voor studies aan de ULB; dat hij sinds het academiejaar 2019/2020 ingeschreven is aan de ULB in de studierichting master en sciences du travail à finalité organisation et administration du travail.

Overwegende dat hij na 4 jaar studies in deze master 85 studiepunten behaalde van de in totaal 120 te behalen studiepunten; dat deze master ook maar 2 academiejaren zou mogen duren maar dat betrokkene dus al dubbel zo lang bezig is, zonder het vooruitzicht op het behalen van zijn einddiploma op korte termijn.

We besluiten hieruit dat de student, rekening houdend met de resultaten van de vorige jaren zijn studies op overdreven wijze aan het verlengen is

Bijgevolg komt hij niet langer in aanmerking voor een verdere verlenging van het tijdelijk verblijf in toepassing van artikel 58 van de wet van 15/12/1980.

Ik zou u willen vragen in voorkomend geval over te gaan tot de afvoering van de persoon uit de registers wegens verlies van verblijfsrecht overeenkomstig artikel 12, 5° van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 op datum van ze beslissing.”

1.5. Op 4 maart 2024 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de tweede bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Gelet op artikel 104/1 of 104/3, § 4 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Overwegende dat de genaamde (...)

gemachtigd was om te verblijven in België om er te studeren ;

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel 7, eerste lid, 13° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op basis van volgende feiten:

Artikel 7 : « Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde of, in de in 1°, 2°, 5°, 9°, 11° of 12° bedoelde gevallen, moet de minister of zijn gemachtigde een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen : (...)

13° wanneer de vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een beslissing die tot gevolg heeft dat hem het verblijf geweigerd wordt of dat er een einde wordt gemaakt aan zijn verblijf».

En

Artikel 13:

§ 3. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België :

2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden

Op datum van 04.03.2024 wordt in toepassing van artikel 61/1/4 van de wet van 15.12.1980 besloten om een einde te stellen aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2 te weigeren.

Bij deze beslissing werd rekening gehouden met eventuele elementen in overeenstemming met art 74/13 van de wet van 15/12/1980. Zo blijkt de duur van het verblijf in België niet van die aard om de banden met het land van herkomst te kunnen verliezen. Betrokkene kwam op 15.09.2019 naar België met een visum om hier te studeren. De machtiging tot verblijf was steeds beperkt tot de duur van de studies en tijdelijk van aard.

Uit het administratief dossier blijkt evenmin dat de gezondheidstoestand een mogelijke belemmering kan vormen om gevolg te geven aan deze beslissing of dat er sprake is van een gezins-en familieleven in de zin

van art.8 EVRM. Betrokkene staat in zijn rijksregister vermeld als gezinslid : Niet verwant : met de Belgische onderdane G.w.M. (...) ((...))

Uit het administratief verslag, blijkt dat betrokkene samenleeft met zijn partner.

Wat de vermeende schending van art. 8 EVRM betreft kan worden gesteld dat de terugkeer naar het land van herkomst om aldaar een machtiging aan te vragen niet in disproportionaliteit staat ten aanzien van het recht op een gezins- of privéleven. In zijn arrest nr. 27.844 van 27.05.2009 stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het volgende: "De Raad wijst er verder op dat artikel 8 van het EVRM niet als een vrijgeleide kan beschouwd worden dat verzoekster zou toelaten de bepalingen van de vreemdelingenwet naast zich neer te leggen."

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de Raad van State dient bovendien te worden benadrukt dat een tijdelijke scheiding om zich in regel te stellen met de immigratiewetgeving niet kan beschouwd worden als een schending van artikel 8 van het EVRM (RvS 22 februari 1993, nr. 42.039; RvS 20 juli 1994, nr. 48.653; RvS 13 december 2005, nr. 152.639).

De aanvraag wettelijke samenwoning van betrokkene met de Belgische onderdane werd bovendien geweigerd door de stad Antwerpen op 01.12.2022. Deze beslissing werd bevestigd bij een vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen op 29.06.2023

Onze Dienst Vreemdelingenzaken verstuurde op 20.11.2023 instructies om extra documenten op te vragen + de vermelding waarbij betrokkene overeenkomstig artikel 62 van de wet van 15.12.1980 de kans werd geboden te worden gehoord werd ook vermeld op het document. (betekend door betrokkene want hij maakte op 15.01.2024 extra documenten over bij het gevraagde hoorrecht indien er een voorstel tot einde verblijf zou moeten worden opgemaakt.

In het hoorrecht haalt betrokkene volgende elementen aan:

"Ik wil graag de groet en waardering voor de kwaliteit van artikel 61/1/2 sinds 15.12.1980 eren.

Op 13 december 2023 nam de immigratiedienst per e-mail contact met mij op in het kader van het onderzoek, met de uitdrukkelijke vraag om aanvullende documenten voor te leggen om mijn verblijfsvergunning op het grondgebied van het Koninkrijk België te verlengen. In dezelfde correspondentie wordt mij geïnformeerd dat ik de relevante elementen waarover ik beschikt, moet meebrengen of opsturen en waarmee rekening moet worden gehouden bij de beoordeling van het dossier in geval van een negatieve beslissing overeenkomstig de artikelen 62 en 74/13 van de wet van 15.12. 1980 en dat ik na 4 jaar studie slechts 85 studiepunten behaalde voor een masterdiploma van 120 studiepunten, zodat ik normaal gesproken een einddiploma had kunnen behalen.

Allereerst merk ik niettemin op dat mijn aanvraag tot verlenging van mijn verblijfsvergunning voor het jaar 2023-2024 binnen de wettelijk gestelde termijn is ingediend.

Ten tweede was mijn verzoek tot verlenging van mijn verblijfsvergunning voor het jaar 2023- 2024 ontvankelijk.

Wat het onderwerp van deze brief betreft, is de immigratiedienst van plan mijn verzoek om verlenging van mijn verblijfsvergunning te weigeren en mij te gelasten het grondgebied te verlaten in overeenstemming met de wet van 15 december 1980 en het koninklijk besluit van oktober 8, 1981 op grond van het feit dat ik na 4 jaar studie niet in staat was om 120 studiepunten te behalen. Hij trekt er van af dat dit hem een buitensporige verlenging van mijn verblijf lijkt.

Op dat moment wijs ik erop dat mijn eerste twee studie jaren 2019-2020 en 2020-2021 werden gekenmerkt door succes, terwijl deze werden gekenmerkt door de aanwezigheid van de COVID-pandemie. Ik behield een positieve instelling, wat resulteerde in een goede voortgang in mijn studie.

Niettemin doen zich vanaf mijn derde studiejaar dramatische en ongelukkige situaties van sociale en familiale aard voor die, als een plotselinge en formidabele klap, op mijn persoon vielen, waardoor ik in fysieke, sociale en emotionele omstandigheden terechtkwam die zo moeilijk te overwinnen zijn.

Zeker, in het academiejaar 2021-2022 werd ik op de ochtend van zaterdag 20 augustus vergeleken met een verkeersongeval waarbij ik tijdens de volledige zitting ernstige materiële en fysieke schade opliep, wat hevige schedelen buikpijn veroorzaakte

Bovendien werd het academiejaar 2022-2023 gekenmerkt door de dood van mijn oom van vaderskant, die op zaterdag 27 mei 2023 overleed na een langdurige ziekte, van wie ik als vader beschouwde omdat ik door hem was opgevoed terwijl ik ver verwijderd was van mijn biologische ouders. Hij gaf me alles wat een kind van zijn ouders nodig had, zoals genegenheid, liefde, opvoeding enz. Helaas kon ik hem geen laatste eerbetoon brengen.

Het overwinnen van deze bittere gebeurtenissen, enerzijds het ervaren van het herstel van mijn fysieke en mentale gezondheid met pijn die van tijd tot tijd terugkeert, en anderzijds het verliezen van een zeer belangrijk wezen in mijn leven sinds mijn bestaan, waardoor ik de psychologische status heb bereikt en moreel niveau tot het punt dat ik mijn concentratie in de logische voortzetting van mijn studie verloor. Deze tests vonden plaats tijdens de beslissende periode van deze jaren, die veel concentratie vergde, dat wil zeggen vóór en tijdens de voorbereidingen voor de sessies van juni-juli en augustus-september. Een situatie waar ik langzaam naar toe herstel, dit had ook een negatieve impact op mijn resultaten uit voorgaande jaren (2021-2022 en 2022-2023).

Met dit alibi, mijnheer de minister, doe ik een beroep op uw gevoel voor humanisme, welwillendheid en empathie, en vraag ik u met nederigheid mijn observaties in overweging te nemen, aangezien er hier, gezien

de hierboven genoemde elementen en omstandigheden, geen sprake is van niet voor de hand liggende onderhandelingen met met als doel mijn verblijf op het grondgebied van het Koninkrijk België onrechtmatig te verlengen

Gun mij alstublieft een laatste en laatste kans, door mij toe te staan mijn verblijfsvergunning te verlengen in mijn hoedanigheid van geregistreerde student van het lopende jaar, zodat ik dit project correct en met trots kan voltooien. dat ik ondanks deze uitdagingen nog steeds de motivatie heb en mogelijk de middelen om naar voren te brengen.

Ik deel u mee dat ik nog een proefschrift te verdedigen heb dat al voor 97% geschreven is, in afwachting van de terugkeer van mijn promotor om de laatste hand te leggen en twee cursussen te volgen.

Het behalen van dit diploma zou voor mij een toegevoegde waarde zijn voor mijn curriculum vitae en voor de samenleving waartoe ik behoor, en vervolgens een stevige manier om de nagedachtenis te eren van mijn overleden oom van vaderszijde, in wie ik de overweging had een biologische vader te zijn.

Ik voeg hierbij de relevante ondersteunende informatie toe en blijf tot uw beschikking voor eventuele verdere verzoeken om uitleg. “

Overwegende dat betrokkene dan ook pv's, medisch attest van een ziekenhuis te Namen over opgemaakt na het ongeval augustus 2022 – overlegt, alsook foto's van betrokkene zijn verwondingen en een overlijdensakte uit Kameroen, maar dat deze niet kunnen beschouwd worden als relevante elementen die het nemen van de beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden. Betrokkene legt niet uit in welke zin deze feiten een invloed hadden op de duur van de studies of het gebrek aan studievoortgang.

Betrokkene kreeg bij de laatste verlenging dd 12.01.2023 al een laatste kans om het einddiploma in de huidige master te behalen. De student werkt reeds 4 academiejaren aan een master van 120 studiepunten, deze telt normaal gezien maar 2 academiejaren

Bijgevolg is het redelijk te stellen dat betrokkene zonder problemen moet in staat zijn gevolg te geven aan onderhavig bevel om het grondgebied te verlaten.

In uitvoering van artikel 104/1 of 104/3, § 4 (1) van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Indien betrokkene geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel niet verlengd wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken, kunnen de bevoegde politiediensten zich naar het adres van betrokkene begeven. Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of betrokkene daadwerkelijk vertrokken is van zodra de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is. Indien betrokkene nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politiecommissariaat en vasthouding met het oog op verwijdering.”

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van de verzoekende partij te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. De verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van de artikelen 7, 13 en 61/1/4, §2, 6° en 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 104, §1, 9° van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur van de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht alsook van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM). De verzoekende partij meent daarnaast dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout en van machtsafwendings- en overschrijding.

Betreffende de eerste bestreden beslissing stelt de verzoekende partij dat zij in haar schrijven betreffende het hoorrecht, toegestuurd aan de verwerende partij op 18 december 2023, verschillende omstandigheden heeft aangevoerd die haar niet hebben toegelaten haar studies met succes te beëindigen gedurende vier jaar. Zij wijst erop dat zij de eerste twee jaar van haar studies een grote impact heeft ondervonden omwille van

COVID, dat zij financiële en psychologische gevolgen heeft gedragen van de beperkingen, dat zij aldus de studies niet heeft kunnen afronden in de eerste twee jaar, dat zij tijdens het derde jaar 2021-2022, meer specifiek op 20 augustus 2022, het slachtoffer is geworden van een verkeersaccident, aldus gedurende de tweede zitting. Zij wijst erop dat het accident hoofd- en buikpijn tot gevolg had wat haar niet toegelaten heeft zich te concentreren op de examens en zij betoogt dat zij de stavingstukken hiervoor gevoegd heeft bij haar schrijven van 18 december 2023. Daarnaast wijst zij erop dat zij op 27 mei 2023 haar paternale oom, die de rol van vader opnam, verloor, dat hierdoor haar moraal bijna volledig gekelderd was, daar deze oom haar had opgevoed sinds zij ongeveer 10 jaar was, dat zij in de wetenschap hiervan en nog niet volledig hersteld van haar accident, haar concentratie verloor en haar studies niet heeft kunnen volbrengen.

De verzoekende partij betoogt dat uit de analyse in de eerste bestreden beslissing geenszins blijkt dat de verwerende partij deze omstandigheden, die zij heeft ingeroepen, in rekening heeft genomen, dat er uit de motieven van de eerste bestreden beslissing een gebrek aan wil blijkt om over te gaan tot een gedegen onderzoek van haar dossier. Zij meent dat de verwerende partij een stereotiepe, onpersoonlijke beslissing neemt zonder rekening te houden met haar persoonlijke situatie en dat de motieven van de eerste bestreden beslissing niet adequaat zijn en niet beantwoorden aan haar concreet geval, dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de omstandigheden die tussengekomen zijn tijdens de laatste twee jaar van haar studies die sterk beïnvloed werden door een verkeersaccident en het verlies van een naaste die aanzienlijk de voortgang en motivatie van de verzoekende partij bij de voorbereiding van haar examens heeft vertraagd. Zij wijst erop dat zij het medisch attest en foto's van het accident en de overlijdensakte van haar paternale oom heeft overgemaakt, dat nergens uit de motieven van de eerste bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij de door haar ingeroepen omstandigheden in overweging heeft genomen. De verzoekende partij wijst er nog op dat de verwerende partij *in casu* een mogelijkheid had tot niet verlenging, doch dat dit geen verplichting betrof. Zij wijst erop dat de verwerende partij gehouden was haar beslissing te motiveren overeenkomstig haar verplichtingen voortvloeiend uit de formele motiveringsplicht, waarbij zij eraan herinnert dat de verwerende partij geen notie nam van de uitzonderlijke omstandigheden die zij heeft ingeroepen in haar schrijven van 18 december 2023, dat hieruit een gebrek aan motivering voortvloeit. Zij betoogt dat de eerste bestreden beslissing haar niet toelaat te begrijpen waarom de door haar ingeroepen elementen een weigering van de aanvraag tot hernieuwing kunnen rechtvaardigen. Zij wijst er ook op dat in de eerste bestreden beslissing de verwerende partij nergens de door haar in haar schrijven van 18 december 2023 ingeroepen omstandigheden aanhaalt. De verzoekende partij meent dat de motieven van de eerste bestreden beslissing, waarbij wordt gewezen op het niet halen van alle studiepunten, geen rekening houdt met de realiteit van de feiten.

Betreffende het bestreden bevel, meer bepaald de motieven *“Overwegende dat betrokkene dan ook pv’s, medisch attest van een ziekenhuis te Namen over opgemaakt na het ongeval augustus 2022 – overlegt, alsook foto’s van betrokkene zijn verwondingen en een overlijdensakte uit Kameroen, maar dat deze niet kunnen beschouwd worden als relevante elementen die het nemen van de beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden. Betrokkene legt niet uit in welke zin deze feiten een invloed hadden op de duur van de studies of het gebrek aan studievoortgang.”*, betoogt de verzoekende partij dat uit deze analyse volgt dat de verwerende partij geenszins de door haar ingeroepen specifieke omstandigheden in rekening heeft genomen, dat zij in haar schrijven wel degelijk uiteengezet heeft dat een verkeersaccident, dat plaatsgevonden heeft in augustus 2022 tijdens de tweede zitting van het academiejaar 2021-2022, negatieve gevolgen heeft gehad op haar gezondheid en bijgevolg op haar concentratie gedurende deze zitting, dat zij lijdt aan terugkerende hoofdpijn, dat ook het overlijden van haar paternale oom is tussengekomen op 27 mei 2023, aldus enkele dagen voor het begin van de examens en waarvan zij nog herstellende is, waardoor zij niet in staat was zich beter te concentreren om zich beter voor te bereiden, dat zij in haar schrijven onderlijnd heeft dat haar oom een belangrijke rol heeft gespeeld in haar leven bij afwezigheid van haar biologische ouders waarvan zij gescheiden werd op zeer jonge leeftijd, dat deze gebeurtenissen grotendeels bijgedragen hebben tot het falen in de academiejaren 2021-2022 en 2022-2023, dat de verwerende partij slechts oppervlakkig heeft verwezen naar haar medische situatie ten gevolge van het verkeersaccident en geenszins een onderzoek heeft geleverd naar haar psychologische en morele staat ten gevolge van het overlijden van haar oom, dat de motivering totaal inadequaat is, dat de verwerende partij meent dat het verkeersaccident haar niet zou mogen verhinderd hebben te slagen maar niet rechtvaardigt waarom de pijnsymptomen haar niet zouden kunnen verhinderd hebben te slagen.

3.2. De wet van 29 juli 1991 voorziet dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het

begrip “afdoende”, zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Het afdoende karakter van de geboden motieven dient te worden beoordeeld door de toetsing van de uitgedrukte motieven aan de gegevens van het dossier en aan de toepasselijke wetsbepalingen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk worden onderzocht, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

3.3. Betreffende de eerste bestreden beslissing betoogt de verzoekende partij onder meer dat zij in haar schrijven betreffende het hoorrecht, verschillende omstandigheden heeft aangevoerd die haar niet hebben toegelaten haar studies met succes te beëindigen gedurende vier jaar, dat uit de analyse in de eerste bestreden beslissing geenszins blijkt dat de verwerende partij deze omstandigheden, die zij heeft ingeroepen, in rekening heeft genomen, dat er uit de motieven van de eerste bestreden beslissing een gebrek aan wil blijkt om over te gaan tot een gedegen onderzoek van haar dossier. Zij meent dat de verwerende partij een stereotiepe, onpersoonlijke beslissing neemt zonder rekening te houden met haar persoonlijke situatie en dat de motieven van de eerste bestreden beslissing niet adequaat zijn en niet beantwoorden aan haar concreet geval. Zij wijst erop dat zij het medisch attest en foto's van het accident en de overlijdensakte van haar paternale oom heeft overgemaakt, dat nergens uit de motieven van de eerste bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij de door haar ingeroepen omstandigheden in overweging heeft genomen. Zij wijst erop dat de verwerende partij gehouden was haar beslissing te motiveren overeenkomstig haar verplichtingen voortvloeiend uit de formele motiveringsplicht, waarbij zij eraan herinnert dat de verwerende partij geen notie nam van de uitzonderlijke omstandigheden die zij heeft ingeroepen in haar schrijven van 18 december 2023, dat hieruit een gebrek aan motivering voortvloeit. Zij betoogt dat de eerste bestreden beslissing haar niet toelaat te begrijpen waarom de door haar ingeroepen elementen een weigering van de aanvraag tot hernieuwing kunnen rechtvaardigen.

De verzoekende partij meent aldus dat in schending van de formele motiveringsplicht de verwerende partij in de eerste bestreden beslissing de door haar ingeroepen omstandigheden ter rechtvaardiging van het niet slagen in een periode van vier jaar in het beëindigen van de studies, niet in overweging heeft genomen en hier niet heeft over gemotiveerd.

De verzoekende partij kan gevolgd worden dat over de door haar ingeroepen omstandigheden in de eerste bestreden beslissing niet werd gemotiveerd. De Raad wijst er echter op dat het in het kader van de formele motiveringsplicht kan volstaan dat uit de motivering van een andere genomen beslissing, die de verzoekende partij ter kennis werd gebracht ten laatste samen met de beslissing tot weigering van de aanvraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student, reeds blijkt dat afdoende werd onderzocht of er omstandigheden werden aangehaald die een ander licht kunnen werpen op het oordeel “*dat de student, rekening houdend met de resultaten van de vorige jaren zijn studies op overdreven wijze aan het verlengen is*” en/of die zich verzetten tegen het nemen van een dergelijke beslissing. Het komt de Raad als annulatierechter vervolgens enkel toe na te gaan of het bestuur zich heeft gesteund op een correcte feitenvinding en of het niet op kennelijk onredelijke wijze of met miskenning van welbepaalde hogere rechtsnormen tot zijn beoordeling is gekomen.

De Raad stelt vast dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de door de verzoekende partij ingeroepen omstandigheden ter verantwoording van het verlengen van haar studies, in ogenschouw werden genomen door de verwerende partij en dat de verzoekende partij door middel van de haar betekende beslissing van 4 maart 2024 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten, de *in casu* tweede bestreden beslissing, kennis heeft kunnen nemen van de redenen waarom deze omstandigheden niet aanvaard worden. In het bestreden bevel wordt immers gemotiveerd omtrent de door de verzoekende partij afgelegde verklaringen ter gelegenheid van het “*hoorrecht*” – die worden geciteerd in het bestreden bevel – en de daartoe voorgelegde stavingstukken als volgt:

“Overwegende dat betrokkene dan ook pv’s, medisch attest van een ziekenhuis te Namen over opgemaakt na het ongeval augustus 2022 – overlegt, alsook foto’s van betrokkene zijn verwondingen en een

overlijdensakte uit Kameroen, maar dat deze niet kunnen beschouwd worden als relevante elementen die het nemen van de beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden. Betrokkene legt niet uit in welke zin deze feiten een invloed hadden op de duur van de studies of het gebrek aan studievoortgang. Betrokkene kreeg bij de laatste verlenging dd 12.01.2023 al een laatste kans om het einddiploma in de huidige master te behalen. De student werkt reeds 4 academiejaren aan een master van 120 studiepunten, deze telt normaal gezien maar 2 academiejaren.”

De vraag stelt zich echter of deze motieven afdoende zijn en of de verwerende partij, in het licht van de voorliggende gegevens, is overgegaan tot een deugdelijk onderzoek van het dossier.

3.4. De verzoekende partij betoogt dat zij in haar schrijven betreffende het hoorrecht, toegestuurd aan de verwerende partij op 18 december 2023, verschillende omstandigheden heeft aangevoerd die haar niet hebben toegelaten haar studies met succes te beëindigen gedurende vier jaar. Zij wijst erop dat zij de eerste twee jaar van haar studies een grote impact heeft ondervonden omwille van COVID, dat zij financiële en psychologische gevolgen heeft gedragen van de beperkingen, dat zij aldus de studies niet heeft kunnen afronden in de eerste twee jaar, dat zij tijdens het derde jaar 2021-2022, meer specifiek op 20 augustus 2022, het slachtoffer is geworden van een verkeersaccident, aldus gedurende de tweede zitting. Zij wijst erop dat het accident hoofd- en buikpijn tot gevolg had wat haar niet toegelaten heeft zich te concentreren op de examens en betoogt dat zij de stavingstukken hiervoor gevoegd heeft bij haar schrijven van 18 december 2023. Daarnaast wijst zij erop dat zij op 27 mei 2023 haar paternale oom, die de rol van vader opnam, verloor, dat hierdoor haar moraal bijna volledig gekelderd was, daar deze oom haar had opgevoed sinds zij ongeveer 10 jaar was, dat zij in de wetenschap hiervan en nog niet volledig hersteld van haar accident, haar concentratie verloor en haar studies niet heeft kunnen volbrengen. Zij wijst erop dat zij het medisch attest en foto's van het accident en de overlijdensakte van haar paternale oom heeft overgemaakt. De verzoekende partij wijst er nog op dat de verwerende partij *in casu* een mogelijkheid had tot niet verlenging, doch dat dit geen verplichting betrof.

Betreffende het bestreden bevel en de hierin bovenvermelde motieven betreffende de door haar in haar hoorrecht ingeroepen omstandigheden, betoogt de verzoekende partij dat uit deze analyse volgt dat de verwerende partij geenszins de door haar ingeroepen specifieke omstandigheden in rekening heeft genomen, dat zij in haar schrijven wel degelijk uiteengezet heeft dat een verkeersaccident, dat plaatsgevonden heeft in augustus 2022 tijdens de tweede zitting van het academiejaar 2021-2022, negatieve gevolgen heeft gehad op haar gezondheid en bijgevolg op haar concentratie gedurende deze zitting, dat zij lijdt aan terugkerende hoofdpijn, dat ook het overlijden van haar paternale oom is tussengekomen op 27 mei 2023, aldus enkele dagen voor het begin van de examens en waarvan zij nog herstellende is, waardoor zij niet in staat was zich beter te concentreren om zich beter voor te bereiden, dat zij in haar schrijven onderlijnd heeft dat haar oom een belangrijke rol heeft gespeeld in haar leven bij afwezigheid van haar biologische ouders waarvan zij gescheiden werd op zeer jonge leeftijd, dat deze gebeurtenissen grotendeels bijgedragen hebben tot het falen in de academiejaren 2021-2022 en 2022-2023, dat de motivering totaal inadequaat is, dat de verwerende partij meent dat het verkeersaccident haar niet zou mogen verhinderd hebben te slagen maar niet rechtvaardigt waarom de pijnsymptomen haar niet zouden kunnen verhinderd hebben te slagen.

De verwerende partij meent betreffende de verklaring van de verzoekende partij in haar hoorrecht en de door de verzoekende partij gevoegde stavingstukken dat deze niet kunnen beschouwd worden als relevante elementen die het nemen van de bestreden beslissing(en) zouden kunnen verhinderen en dat de verzoekende partij ook niet uitlegt in welke zin de door haar aangehaalde feiten een invloed hadden op de duur van de studies of het gebrek aan studievoortgang.

De Raad wijst erop dat het feit dat bepaalde examens niet konden worden voorbereid en/of afgelegd omwille van fysieke of mentale gezondheidsproblemen een relevant element kan zijn om te oordelen over de vraag of de verzoekende partij, rekening houdend met de resultaten, haar studies op overdreven wijze verlengt, waardoor de verwerende partij gehouden was hiermee rekening te houden. Uit de motieven in de bestreden beslissingen blijkt niet waarom de verwerende partij alle door de verzoekende partij voorgebrachte elementen niet als relevant beschouwde om de bestreden beslissingen te verhinderen. In zoverre de verwerende partij oordeelt dat niet kan blijken wat de relevantie is van deze elementen daar de verzoekende partij niet heeft uitgelegd in welke zin de door haar aangehaalde feiten een invloed hadden op de duur van de studies of het gebrek aan studievoortgang, mist dit motief elke feitelijke grondslag nu, zoals de verzoekende partij ook aanvoert in haar verzoekschrift, zij in haar schrijven wel degelijk uiteengezet heeft dat een verkeersaccident, dat plaatsgevonden heeft in augustus 2022 tijdens de tweede zitting van het academiejaar 2021-2022, negatieve gevolgen heeft gehad op haar gezondheid en bijgevolg op haar concentratie gedurende deze zitting, dat zij lijdt aan terugkerende hoofdpijn, dat ook het overlijden van haar paternale oom is tussengekomen op 27 mei 2023, aldus enkele dagen voor het begin van de examens en waarvan zij nog herstellende is, waardoor zij niet in staat was zich beter te concentreren om zich beter voor te bereiden, dat zij in haar schrijven onderlijnd heeft dat haar oom een belangrijke rol heeft gespeeld in haar leven bij

afwezigheid van haar biologische ouders waarvan zij gescheiden werd op zeer jonge leeftijd, dat deze gebeurtenissen grotendeels bijgedragen hebben tot het falen in de academiejaren 2021-2022 en 2022-2023. De Raad wijst er overigens op dat de verklaringen van de verzoekende partij opgenomen in haar hoorrecht, waarin ook deze uitleg is opgenomen, zelfs geciteerd worden in het bestreden bevel, zodat de verwerende partij genoegzaam kennis had van de aangevoerde omstandigheden en van de uitleg van de verzoekende partij in welke zin zij meent de door haar aangehaalde feiten een invloed hadden op de duur van de studies of het gebrek aan studievoortgang.

Uit de motieven van de bestreden beslissingen blijkt aldus geen deugdelijk onderzoek van de naar voren gebrachte elementen en blijkt niet op afdoende wijze waarom de door de verzoekende partij naar voren gebrachte en gestaafde omstandigheden de beoordeling *“dat de student, rekening houdend met de resultaten van de vorige jaren zijn studies op overdreven wijze aan het verlengen is”* niet in de weg staan en/of waarom deze zich niet verzetten tegen het nemen van eerste bestreden beslissing.

3.5. De verwerende partij kan geenszins gevolgd worden waar zij in haar verweernota betoogt dat de verzoekende partij niet aantoont met welke specifieke elementen het bestuur geen rekening zou hebben gehouden bij het nemen van de bestreden beslissingen. Waar zij erop wijst dat noch uit de motivatiebrief van de verzoekende partij, noch uit de door haar aangebrachte stukken blijkt dat zij thans, na de reeds toegekende verblijfsmachtiging gedurende een periode van vier jaar, wel met succes haar masteropleiding zal kunnen afronden, te meer daar uit het administratief dossier blijkt dat zij in geen enkel studiejaar de vereiste studiepunten behaalde, gaat zij eraan voorbij dat door de verzoekende partij niet wordt betwist dat zij deze studiepunten niet behaalde en zij ook geenszins stelt dat er stukken of verklaringen werden voorgelegd waaruit het tegendeel zou moeten blijken, doch wel dat zij omstandigheden heeft aangehaald die het gebrek aan voortgang tijdens de studies kunnen uitleggen en waarmee geen rekening werd gehouden.

Gelet op het voorgaande kan voorts ook niet gesteld worden, in tegenstelling tot wat de verwerende partij lijkt voor te houden in de verweernota, dat op afdoende wijze rekening werd gehouden met deze elementen, daar uit de aangebrachte stukken niet blijkt dat de benodigde studiepunten werden behaald en hierbij rekening werd gehouden met de resultaten van vorige studiejaar alsook met de door de verzoekende partij aangehaalde rechtvaardigingsstukken. Waar de verwerende partij er in de verweernota in dit kader op wijst dat rekening houdend met voormelde elementen werd geconcludeerd dat de verzoekende partij reeds bij de laatste verlenging op 12 januari 2023 een laatste kans kreeg om haar einddiploma te behalen, verduidelijkt zij niet, en ziet de Raad niet in, op welke wijze dit afbreuk zou doen aan de vaststellingen in onderhavig arrest. Zelfs indien zou kunnen blijken uit het administratief dossier dat de verzoekende partij *“bij de laatste verlenging dd 12.01.2023 al een laatste kans om het einddiploma in de huidige master te behalen”* neemt dit niet weg dat de verzoekende partij bij de huidige aanvraag tot verlenging omstandigheden heeft naar voren gebracht, vergezeld van stavingstukken, waarom zij meent dat het niet volbrengen van haar studies gerechtvaardigd kan worden, waarbij ook omstandigheden worden aangehaald die dateren van na de laatste verlengingsbeslissing.

3.6. Een schending van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aannemelijk gemaakt. Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing, nu nergens uit blijkt waarom de door de verzoekende partij naar voren gebrachte en gestaafde omstandigheden de beoordeling *“dat de student, rekening houdend met de resultaten van de vorige jaren zijn studies op overdreven wijze aan het verlengen is”* niet in de weg staan en/of waarom deze zich niet verzetten tegen het nemen van eerste bestreden beslissing.

3.7. In de tweede bestreden beslissing wordt gesteld dat aan de verzoekende partij een bevel wordt afgeleverd omdat zij het voorwerp uitmaakt van een beslissing die tot gevolg heeft dat haar het verblijf wordt geweigerd of dat er een einde wordt gemaakt aan haar verblijf (artikel 7, eerste lid, 13° van de Vreemdelingenwet) en omdat zij niet meer voldoet aan de aan haar verblijf gestelde voorwaarden (artikel 13, §3, 2° van de Vreemdelingenwet). Aldus was de uitkomst van de aanvraag tot hernieuwing van de verblijfsmachtiging als student bepalend voor het al dan niet afleveren van het bevel om het grondgebied te verlaten.

Nu de eerste bestreden beslissing wordt vernietigd kan op dit ogenblik niet worden gesteld dat de verzoekende partij het voorwerp uitmaakt van een beslissing die tot gevolg heeft dat haar het verblijf wordt geweigerd of dat er een einde wordt gemaakt aan haar verblijf, noch dat zij niet meer voldoet aan de aan haar verblijf gestelde voorwaarden.

Het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, dat *in casu* als een *accessorium* van de beslissing tot weigering van de aanvraag tot hernieuwing van de verblijfsmachtiging van student van 4 maart 2024 kan worden beschouwd, dient dan ook uit het rechtsverkeer te worden gehaald door middel van een vernietiging ervan.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 4 maart 2024 tot weigering van de aanvraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33*bis*) worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend vierentwintig door:

N. VERMANDER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER